

Rolf Hermelin
in memoriam

1912.)
Rolf Hermelin föddes den 28^e Okt (på
den gamla släktgården Wallmans, och där till-
bringade han hela sin barndom. Rolf var den
blivande av sykonen. En sjukgäst som,
han älskade sig som pojk efter skolekas-
febern, gjorde sig ofta påmind genom långa
sjukdomsperioder. Men dessemellan var det
glada dagar, lek och upptåg i skog i mark i
luta på björk, friskt arbete i jordbruket och
skolarbete först i Haraldsbo i sedan i Vadstena.
Rolf var den värd äldste i en stor sykonfamilj, och
han var den gladaste bland de glada, ofta den
som fröjde av sykonen. År 1927 flyttade familjen
till Blivsta, barnen kom till i Söderköpings kon-
skola, och Rolf konfirmerades tillskommans med
Lars i Söderköpings kyrka. Han kom också med i
kyrkliga ungdomskretsen och deltog med liv
och intresse i flera kyrkliga sammankomster.
Under denna tid vaknade tanken att bli lärd.
Åren 1930 tog Rolf realkollektansen med goda
betyg i de Jehnka stipendiet, och på hösten
samma år började han i gymnasiet i Norrköping.
Men här snart inte krafterna länge till. Efter
mycket över tid var han sluten i läkarnas
förbjöd alla vidare studier.

Rolf kom en till Thorsvi i frisk med sig börja
hjälp till i trädgården. Arbetet intresserade
honom, han tyktes också med det, och glad i
hogen, beslut han att bli trädgårdsmästare. I
2 år stannade han på Thorsvi - i kyrkliga i. Arbetet
intresserade honom mer och mer, och han firade
det på god i Thorsvi hemmet. Där emellan han också

Är den första kärleken. På sommaren 1933 hade
lilla Torgild Frändin kommit till Thorsvi, och
de båda fanns snart sammans. Men med kär-
leken växande också tanken på att komma
skaffa ett eget hem och på sommaren 1933
vi för att vid Djuröns stora frägnadssälls-
skapliga föreläsning i frägnadssällskapet. En olyckligt flyg-
plan avstredes från första stund vid Djurö.
Arbetet var för pressande. Efter några få måna-
der var han medburen. Han kom hem till Bliv-
sta i slutet av mars 1934, men sjukdomen -
det var skrämpen sjuk - stod sig till att bota.
Det var blott att invänta slutet! - Och det kom
snart. Efter några veckors lidande, som han
saw på stilla och snarligt, insomnade han
för alltid på pingstkvällen den 19 Maj 1934.
Det är hans sista ord: "Jag är inte alls
rädd för att dö, men jag ville så gärna leva."

Skrivet af Puffs Moder.
Licherrinner. Kanni Kemmelin
född Pauli.